

Αποτύχαμε

Μαζεύοντας τα σπασμένα κομμάτια

The very first company I started failed with a great bang.

The second one failed a little bit less, but still failed.

The third one, you know, proper failed, but it was kind of okay. I recovered quickly.

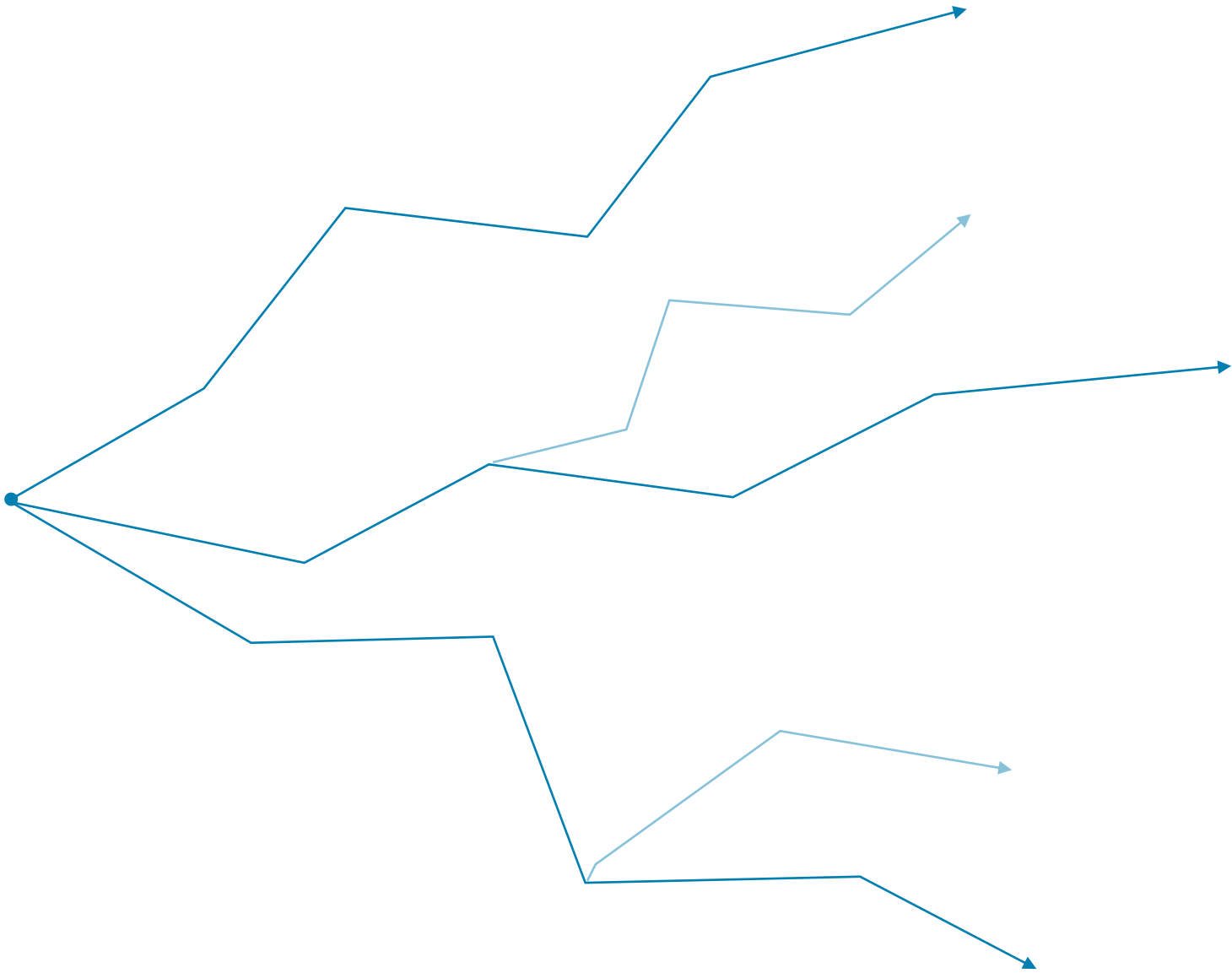
Number four almost didn't fail. It still didn't really feel great, but it did okay.

Number five was Paypal

Max Levchin

Η επιτυχία στην πραγματική της θέση

Εις τον Θεόκριτο παραπονιούνταν μια μέρα ο νέος ποιητής Ευμένης
«Τώρα δυο χρόνια πέρασαν που γράφω κ' ένα ειδύλλιο έκαμα μονάχα.
Το μόνον άρτιόν μου έργον είναι Αλλοίμονον, είν' υψηλή το βλέπω,
πολύ υψηλή της Ποιήσεως η σκάλα κι απ' το σκαλί το πρώτο εδώ που είμαι
ποτέ δεν θ' ανεβώ ο δυστυχισμένος.»

Είπ' ο Θεόκριτος «Αυτά τα λόγια ανάρμοστα και βλασφημίες είναι.
Κι αν είσαι στο σκαλί το πρώτο, πρέπει νά' σαι υπερήφανος κ' ευτυχισμένος.

**Εδώ που έφθασες, λίγο δεν είναι.
Τόσο που έκαμες, μεγάλη δόξα.**

Κι αυτό ακόμη το σκαλί το πρώτο πολύ από τον κοινό τον κόσμο απέχει.
Εις το σκαλί για να πατήσεις τούτο πρέπει με το δικαίωμά σου νά' σαι
πολίτης εις των ιδεών την πόλι.

Και δύσκολο στην πόλι εκείνην είναι και σπάνιο να σε πολιτογραφήσουν.
Στην αγορά της βρίσκεις Νομοθέτας που δεν γελά κανένας τυχοδιώκτης.

Καβάφης – Το πρώτο σκαλί

Βρες θαλωρή στη beta

Fail forward

Δόξα και τιμή

Σε όσους έφτασαν στην πηγή και δεν ήπιαν νερό

-Παππού αγαπημένε, είπα, δώσ'μου μια προσταγή.

Χαμογέλασε, απίθωσε το χέρι απάνω στο κεφάλι μου, δεν ήταν χέρι, ήταν πολύχρωμη φωτιά, ως τις ρίζες του μυαλού μου περεχύθηκε η φλόγα.

-Φτάσε όπου μπορείς, παιδί μου...

Η φωνή του βαθιά, σκοτεινή, σαν να'βγαινε από το βαθύ λαρύγγι της γης.

Έφτασε ως τις ρίζες του μυαλού μου η φωνή του, μα η καρδιά μου δεν τινάχτηκε.

-Παππού, φώναξα τώρα πιο δυνατά, δώσ'μου μια πιο δύσκολη, πιο κρητικιά προσταγή.

Κι ολομεμιάς, ως να το πω, μια φλόγα σούριξε ξεσκίζοντας τον αέρα, αφανίστηκε από τα μάτια μου ο αδάμαστος πρόγονος με τις περιπλεγμένες θυμαρόριζες στα μαλλιά του κι απόμεινε στην κορφή του Σινά μια φωνή όρθια, γεμάτη προσταγή, κι ο αέρας έτρεμε:

-Φτάσε όπου δεν μπορείς!

Καζαντζάκης – Αναφορά στο Γκρέκο